

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS

VAN 7 TOT 77 JAAR

8F.

IN NEDERLAND 60 Cts

26

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

AMELIA EARHART

AMELIA EARHART

ONS
volledig tekenverhaal
door JOKE

AMELIA Earhart werd geboren te Boston (Massachusetts) in januari 1899. Als kind reeds hield zij meer van hengelen, paardrijden en wintersport dan van haar poppen.

In 1918 woont zij op de Commerciële Jaarbeurs te Toronto een vliegtuigmeeting bij...

Die kennen hun stiel ! Het zijn allemaal oud-piloten van het leger.

Vliegen moet heerlijk zijn ! Ik zou in een vliegtuig willen zitten al was het maar één keer...

Dat kan ! Na de meeting zal ik aan een van de piloten vragen je de luchtdoep te geven !

En na afloop van de meeting...

Dat is Buck Lanson. Hij zal je eens leren wat een looping is !

Geloof er niets van, miss ! Ik heb genoeg van loopings voor vandaag !

Amelia is helemaal niet bang. Ze vindt het heerlijk...

Wel, hoe voel je je ? Geen schrik ?

Helemaal niet ! Het is prachtig !

En als zij weer op de begane grond staan...

Lanson, wat ik je nu ga zeggen komt je misschien absurd voor, maar lach er niet om. Ik wil piloot worden !

Ik lach helemaal niet met je, miss Earhart !

Amelia kan er haar moeder eindelijk toe overhalen haar te helpen om een klein tweemotorig toeristenvliegtuig te kopen...

Bekijk het eens, moeder. Een juweel !

Men wenst haar te spreken van uit New York...

Miss Earhart ? Hier George-P. Putman... Ja, de uitgever... Miss Earhart, wilt u de Atlantische Oceaan over per vliegtuig ?...

Wat ? Per vliegtuig ?... Ik aanvaard !

Als eerste Amerikaanse vrouw krijgt Amelia haar vliegbrevet. De kosten van benzine, loods en onderhoud zijn echter te hoog. Zij moet het vliegen voor wel zeggen en in 1920 vinden wij haar te Boston terug als sociale assistente.

Op een morgen in het jaar 1928...

Miss Earhart ! Men vraagt je aan de telefoon. Loop vlug !...

George-P. Putman heeft een speciaal boontje voor de luchtvaart. Hij heeft enkele knappe piloten bij elkaar gebracht, die zullen trachten de Atlantische Oceaan over te steken van het westen naar het oosten.

Dat is Wilmer Stultz, je piloot, en Louis Gordon, marconist... Heren, ik stel jullie onze heldin voor, miss Earhart, hulpilote !

Zoals jullie weten gelukte Lindbergh er vorig jaar in de Atlantische Oceaan over te steken. Sederdient trachten vier vrouwen hem dit na te doen, ze slaagden er echter niet in !

Enkele tijd geleden heeft Mrs Guest, van Philadelphia, een vliegtuig gekocht waarmee zij de Atlantische Oceaan wou overstenen. Haar familie verzette zich echter heftig tegen dit plan. Zij heeft op mij beroep gedaan om haar droom te verwezenlijken...

Prachtig! Ik ben er van overtuigd dat wij zullen slagen!

En op 18 juni 1928 stijgt het watervliegtuig «Friendship» te Trepassey Harbour, in New Foundland, op...

Reeds bij het vertrek moet Stultz worstelen tegen een heftig orkaan en een dikke mist.

De motoren halen het nauwelijks...

Het vliegtuig is te zwaar...

Ik weet het, maar daaraan is niets te doen. Wij hebben de wind vlak op kop!

Het benzineverbruik stijgt angstwekkend. De vleugels van het vliegtuig worden loodzwaar van het ijs dat er zich op vast heeft gezet.

Ik maak een dubbelvlucht om het ijs te breken dat ons vliegtuig zo zwaar maakt! Werkt de radio?

Neen, een hopeloos geval!

Amelia doet alsof zij het gevaar niet merkt en noteert zorgvuldig al haar indrukken.

Eindelijk, 20 uur en 40 minuten nadat zij zijn opgestegen, landt de «Friendship» te Burrit Port in het land van Wales. Amelia Earhart is de eerste vrouw die van het westen naar het oosten over de grote plas vloog.

IN Amerika wordt Amelia triomfantelijk onthaald. Gedurende de vier jaar die volgen, brengt zij verschillende eisenrekeningen op haar naam. Ze werd invliegster en gaf verschillende voordrachten over de luchtvaart. In 1931 huwde zij met George-P. Putman.

Amelia droomt er van de Atlantische Oceaan helemaal alleen over te steken. Zij wordt aangemoedigd door haar man. Ze legt zich toe op de studie van de navigatie en radio...

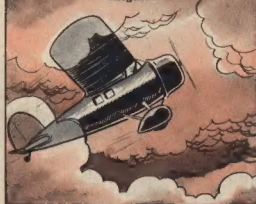
Thans heb ik meer dan duizend uren vlucht achter de rug. Ik hoop dat je er goed over nagedacht hebt, Amelia!

Op 20 mei 1932 's avonds stijgt Amelia met haar Lockheed Vega van 600 PK op te Harbour Grace, in New Foundland.

Binnen twee uur staat ze hier al terug. Ik ben er zeker van!

Amelia heeft met een vreselijk orkaan te worstelen en moet zo hoog mogelijk vliegen...

Maar heel spoedig worden de vleugels zwaar van het ijs en de Lockheed duikt naar beneden.

OEF! Ik kon mijn vliegtuig oprichten, maar het was op het nippertje!

De hoogtemeter is stuk. De wijzer die het aantal omwentelingen meet, eveneens. Amelia vraagt zich af wat ze moet doen: terugkeren?...

Neen, dat is al te dwaas! Ik vlieg voort!

Vier uur na de start komt er een lek in een benzinereservoir, en de kostbare vliegtuig loopt opzij de ontsnappingsbus weg...

BENZINE! God, help me!

De mist is dicht en daar Amelia geen hoogtemeter meer heeft, is ze verplicht de afstand tussen haar vliegtuig en de golven te schatten.

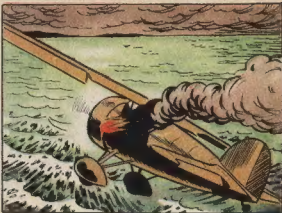

Langzaam kruipen de uren voorbij. Plotse-ling laait er een hoge vlam op...

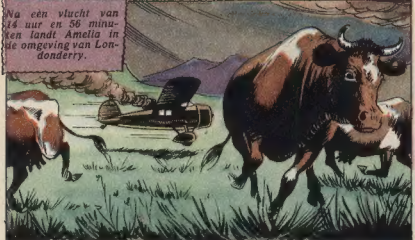

BRAND!
Ik zal Parijs nooit bereiken!

Geluklijk is de kust van Ierland vlakbij...

Na een vlucht van 14 uur en 58 minuten landt Amelia in de omgeving van Londen-derry.

Amelia wordt geëstheet ontvangen in Engeland, Frankrijk en in Ame-rika. Zij krijgt een Amerikaanse onderscheiding voor haar moedige pre-taties.

In België wordt zij ontvangen door koning Al-bert in het paleis van Laken. De koning schenkt haar het kruis van de Leopoldorde.

Amelia vervolgt moedig haar weg en in 1935 stijgt zij op om alleen van Honolulu naar Oak-land te vliegen en dit ondanks het verzet van de autoriteiten.

Amelia is opgestegen te Honolulu. Zij wil 4.000 km afleggen... Neen maar, zo iets!

Moed heeft die vrouw!

Geluklijk zijn de vliegtuigen er veel op verbeterd sedert drie jaar...

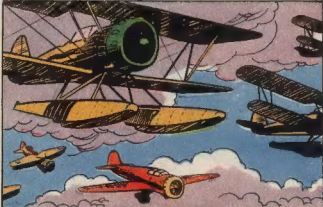

De radio is geperfectionneerd... Ik heb warm eten... Vliegen is een kinderspel ge-worden!

Alles gaat goed aan boord. Op 450 km van San Francisco sint een schip per radio de doortocht van Amelia.

Vier en twintig watervliegtuigen van de Navy stijgen op om haar tegemoet te vliegen en tot in Oakland te be-geleiden...

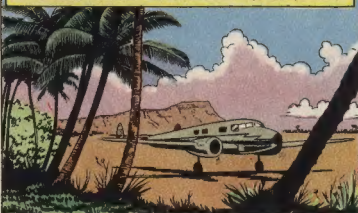
Daar wachten 10.000 mensen die haar jubelend begroeten.

TWEE jaar later besluit Ame-lia een reis om de wereld te maken langzamer de eve-naar. De navigator, Fred J. Noonan zal haar vergezellen. De eerste vlucht zal gaan van Honolulu naar het strand Howland.

In maart 1937 loopt haar tweemotorige Lockheed Elektro echter overij op. Men moet het vertrek uitstellen. Het weer is slecht en Amelia be-sluit haar reis in de tegen-overgestelde richting te be-ginnen.

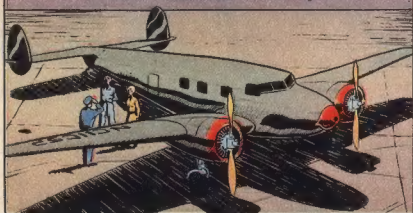
Op 1 juni stijgen Amelia en Noonan te Miami op en vliegen naar Paramaribo in Ned. Suriname (Z. Am.)

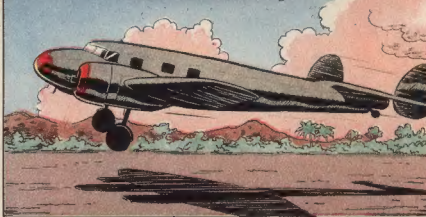
Dan steken zij de Atlan-tische Oceaan en het Afri-kaans kontinent over...

Zij landen in Brits- en Nederlands India en vliegen dan naar Australië. Zij hebben reeds 35.000 km afgelegd.

Op 2 juli verlaat het vliegtuig Lae op Nieuw Guinea voor de laatste tocht die over de Stille Oceaan gaat.

Zij landen op een eilandje, Howland.

Moet ik op die voorschot grond landen, Amelia?

En de wind is ons niet eens gunstig!

Uren verlopen en de Lockheed komt niet te Howland toe. De radio van het eiland ontvangt eindelijk een boodschap.

«Wind op kop... Nog benzine voor een half uur. Wij draaien in het rond.» Good Lord!

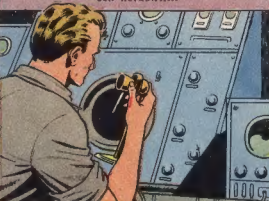
Aan de sterkte van de uitzending kan ik opmaken dat ze nog maar op tweehonderd kilometer van hier zijn.

Ergens boven de Stille Oceaan daalt de benzinemeter tot op nul. De kans is gekerd. De kustwacht «Itasca» wordt op verkenning gezonden.

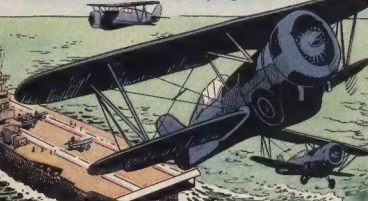

De volgende morgen, 3 juli, begint het oorlogsschip «Colorado» met de opzoeken. De Amerikaanse regering vraagt aan alle radiostations hun uitzendingen stop te zetten einde in contact te kunnen komen met Amelia. Haar vliegtuig immers was voorzien van een speciaal toestel dat heel lang op de golven kan blijven drijven. Eindelijk kan men in contact treden met het vliegtuig van Amelia. De uitzending is echter veel te zwak...

Ik denk dat de uitzending komt van het zuidoosten van Howland. Waarschijnlijk zit zij op een koraalrif...

Het Amerikaans vliegdekschip «Lexington» stuurt zijn 62 vliegtuigen uit om opzoeken te doen. Ook vliegtuigen van andere landen zoeken ijverig...

Alles is tevergeefs! Op 14 juli heeft men 300.000 km² grondig onderzocht, niets te vinden.

De opzoeken worden stopgezet...

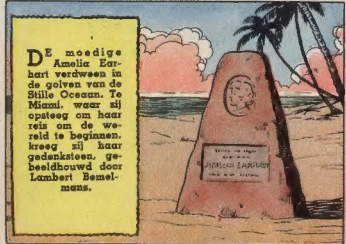
Amelia Earhart verdween elf dagen geleden in de Stille Oceaan. Men mag haar als verloren beschouwen.

Voor de Amerikanen is het zo wat een nationale rouwdag. Heel de wereld betreurt de verdwijning van de kranige piloot.

DE moedige Amelia Earhart verdween in de golven van de Stille Oceaan. Te Miami, waar zij opstiep om haar reis om de wereld te beginnen, kreeg zij haar gedachten, gebeeldhouwd door Lambert Bemelmans.

IS AMELIA WERKELIJK DOOD? Er blijft enige twijfel bestaan. ten gevolge van een verklaring van een Amerikaans technicus. Volgens de inboorlingen van het eiland Majoru kon de Lockheed de vaste grond bereiken. Een vleugel van het vliegtuig verscheen regelmatig aan de oppervlakte, want het water is er niet diep. Heel spoedig zal men grondige opzoeken doen. Zal men werkelijk een mysterie opheffen? De toekomst zal het uitwijzen...

Einde

ONDER ONS VERMA

LEVE DE VAKANTIE!

DE zware examenperiode ligt gelukkig achter de rug! Binnen enkele dagen maken wij onze koffers, en zullen wij ons eindelijk kunnen begeven naar het vakantieoord waar wij sinds lange maanden van dromen.

Er zijn jongens en meisjes die houden van de zee. Er zijn er anderen die houden van de bergen, de Ardennen, de Kempen of eenvoudig de boerenbuiten. Overal kan men zich goed vermaken, wanneer men vrij is van zorgen en de zon vrolijk aan de hemel staat.

Duizenden Kuifjeslezers zullen zich tijdens deze vakantie naar het buitenland begeven, zij zullen er heel wat boeiende dingen zien. Het is altijd interessant de levenswijze van de andere volkeren van nabij gade te slaan. Nu zullen we eens bioskoop of op het TV-scherm gezien hebben, en de werkelijkheid is soms nog veel mooier dan het spiegelbeeld dat we er van te zien kregen.

Wie waarlijk ten volle van zijn vakantie wil genieten, moet er steeds aan denken dat hij overal en altijd zijn ogen goed moet open houden, en alles aandachtig bekijken, vormen, kleuren, bewegingen, in één woord: het leven.

Ik ben er van overtuigd, dat wanneer de vakantie weer zal voorbij zijn, al onze lezers met een rijkere ervaring naar school zullen terugkeren.

Kuifje

GOED NIEUWS!

Lambik, Suske en Wiske komen volgende week terug als de helden van een nieuw tekenverhaal van W. Vandersteen:

DE GROENE SPLINTER

HET WIEROOKVAT

Ik vind Kuifje prachtig, schitterend, geweldig, en die verhalen: ze zijn enig! Nog nooit heb ik zo'n verzorgd en boeiend weekblad gezien, met zoveel kleurbladen! schrijft Irène Beelen, van Brussel. Ik zal er nooit van scheiden, zelfs al word ik honderd jaar, en ik ben er zeker van, dat mijn ouders, zusters en broer mijn mening delen. Ik ben drie maanden ziek geweest en in drie maanden heb ik bijzonder veel plezier beleefd aan uw blad!

EEN JONGE TEKENAAR

Jean-Claude Parein, van Vilvoorde, stuurde mij een drielat mooi gekleurde tekeningen van Zonnebloem, Kuifje en Kapitein Had-dock. Hij vroeg me naar mijn opinie, maar vergat mij zijn leeftijd te vermelden. Om tekeningen van jonge lezers te kunnen waarderen, moet ik eerst en vooral hun ouderdom kennen natuurlijk. Laat mij die eens kennen, Jean-Claude!

VRIENDSCHAP

Gerard Segers stuurde mij uit Bornhofen a. Rhein een mooi zichtkaartje van een van die romantische Rijnburichten. Beste dank, Gerard!

De Postbode wordt verwacht

José Gommeren, Overd'Aa, 191, Essen (Grens) zou graag in het Engels willen korresponderen met een Kuifjeslezer van over zee.

Irène Beelen, Magnoliaaan, 20, Brussel II, zou graag willen korresponderen met een Kuifjeslezer uit om het even welk land, maar liefst uit Belgisch Kongo, India of Zwitserland. Irène is 15 jaar, en haar hobby's zijn: lektuur, zwemmen en prentbriefkaarten verzamelen. Zij spreekt Nederlands en Frans.

Paula Vranckx, Eerste laan, landhuis « Zonnemende », 28, Maaseik, 15 jaar, wenst te korresponderen met een meisje van goede familie van ongeveer 15 tot 17 jaar uit Luik, Leuven, Hasselt of de Belgische kust. Paula geeft de voorkeur aan een meisje die aan het koninklijk atheneum studeert.

Gelieve de postbode te laten rondstrooien dat ik een vriend zoek, die belang stelt in een vriend-vaart, zeilvaart, ongeveer 15 jaar oud is, Nederlands of Frans spreekt, zo schrijft Arthur Sienart, Kronenbergstraat, 2, Antwerpen. Johan-Alfred Beer, D.J.I. Perak Barat 111, Surabaja (Indonesië), is 16 jaar oud. Hij zou graag met iemand willen korresponderen die postzegels verzamelt.

Jan Verbiest, Kapelsesteenweg, 207, Ekeren-Donk, zoekt een Kuifjeslezer uit Vlaanderen van 8 tot 9 jaar. Jan houdt van geschiedenis, avonturen en lektuur.

EEN NIEUWE KUIFJE'S KLUB

Gilbert Hernalsteen, Mechelsesteenweg, 42, Sterrebeek, schrijft mij dat hij in zijn gemeente een Kuifje's wielervedclub zou willen stichten. Kuifjeslezers uit zijn omgeving worden verzocht zich met Gilbert in verbinding te stellen.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN
VAN ALBERT WEINBERG

Dan ontsnapt uit de geheime basis en ziet plotseling uit de kratermond een interplanetaire raket opstijgen...

Lang kan Dan van het schouwspel niet genieten want dankzij het achter zich een reusachtig sluit verbrande gas verdwijnt met ongelooflijke snelheid in de nacht...

Niet mogelijk!... Het is haast niet mogelijk en toch is het waarlijk droom niet!

Dan voelt plotseling een zware schok en valt voorover...

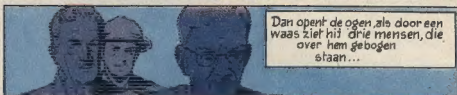

Hij verliest het bewustzijn...

Na lange tijd hoort hij als in een droom, een stem die zegt:

Oef!... God zij dank, jij komt weer bij!

Dan opent de ogen, als door een waas kief hij drie mensen, die over hem gebogen staan...

Mijnheer Cooper, wat er gebeurde spijtoons ten zeerste. Toen wij uw papieren nakeken, hebben wij vastgesteld dat u geen spion bent, een van onze verkenners heeft u dus per vergissing aan de rand van de krater neergeslagen.

Ik heb dus meer geluk dan de piloten die koelbloedig neergeschooten werden!

Nog een vergissing! Al deze piloten leven nog. Ze zijn vrij eigen, vrij, ze willen naar ons toe gekomen. Ik begreep uw vriendelijke houding, maar u zult weldra van mening veranderen. Wij zijn niet diegenen die u ment!

Geef mij dan een verklaring!

Professor Schaffer zal u alles uitleggen. Trek eerst andere kleren aan en eet een hartig stukje.

Uitspekend idee!

En een uur later...

Kom binnen! Professor Schaffer wacht op je!

Welkom, mijnheer Cooper! Met veel interesse heb ik de buitengewone prestaties van uw Blauwe Driehoek gevolgd!...

EEN MAQUETTE VAN DE KUNSTMATIGE SATELLIET... Dat dacht ik al!...

Ja, mijnheer Cooper, ze bestaat!...

GEHEIMAGENT

EEN AVONTURENROMAN
DOOR ANDRÉ FERNÉZ
Geïllustreerd door E. AIDANS

ER was een half uur verlopen en ze waren nog geen stap verder. Brown-Sequa bekeek zijn bezoekers welwillend en er speelde een dubbelzinnig glimlachje om zijn lippen. Hij leunde met de rug tegen de muur, rookte een zware havana en antwoordde beleefd op alle vragen die hem gesteld werden, zelfs op de meest zonderlinge, zelfs op die welke een eerlijk man als beledigend kon aanzien. Maar het onderzoek schoot niet op.

HET spreekt vanzelf dat de waardige, eerlijke doctor Brown-Sequa nooit had horen spreken over de Organisatie H en dus nog veel minder Nummer één kende. Voor hem was heel dit verhaal verzonnen, het leek op een detectieverman, het was een wamsmakelijke grap. Hij zou ook niet geduld hebben dat er een huiszoeking werd verricht bij hem, indien die heren hem geen mandaat getoond hadden. Brown-Sequa deed zich voor als een voorbeeldig burger, een man die de wetten respecteert maar die z'n eigen mening heeft over het vreemd en lichtzinnig optreden van hoge ambtenaren...

Zoals Gauvin het enigszins had gevreesd : de huiszoeking had geen resultaat opgeleverd. Het zwarte notaboekje lag niet meer in de schuif met dubbele bodem, het alarmsysteem was verdwenen en toen Serge aan het knopje van de telefoon draaide, bemerkte hij dat het toestel in een volkomen ongevaarlijk televisietoestel was veranderd...

Brown-Sequa had dit bezoek voorzien; dat stond vast. Hij had de tijd gekregen zich op alles voor te bereiden, zich een houding te geven en de antwoorden, die hij tijdens de ondervraging zou geven, zeer zorgvuldig bestudeerd. Resultaat van de hele zaak : de heren van de veiligheidsdienst en de politie stonden daar met de mond vol tanden. Er waren natuurlijk de foto's van het zwarte notaboekje. Op aandringen van Gauvin, had de hoofdinspecteur van de veiligheidsdienst hierover nog niet gerept. Vermits de doctor niet wist dat deze foto's bestonden, zouden ze op hem wel het nodige effect maken. Meer ook niet. Brown-Sequa wist immers ook dat die foto's alléén, indien men het origineel niet kon vinden, geen afdoend bewijs vormden. Niemand kan immers bewijzen dat dit notaboekje werkelijk bij hem was geweest en men

het in zijn huis had gefotografeerd. Bovendien stond de naam van Nummer één er niet op!

— Neen, dacht Serge, zo gaat het niet langer. Ik moest iets anders zoeken. Maar wat?

— Ik hoef u wel niet te zeggen, heren, zo zei Brown-Sequa plotseling met zeemzoete stem, dat ik meen dat die zaak een staartje zal krijgen. Ik heb heel veel relaties in de politieke middelen. Indien nodig, eis ik een interpellatie... Men kan de reputatie van eerlijke burgers niet ongestraft door het slijk halen, heren.

San Martin trok een lelijk gezicht. Hij was zichtbaar verveeld met die zaak en de agent van de contra-spionage keek naar het plafond alsof hij de hemel tot

DE STEM VAN NUMMER EEN

Serge Gauvin is er van overtuigd dat Nummer 1 van de Organisatie H niemand anders is dan Brown-Sequa. Hij krijgt de toelating een huiszoeking te doen bij de directeur van La Ciudad.

getuige wilde roepen, dat hij z'n neus niet vrijwillig in dit wespen-nest had gestoken. Onnodig te zeggen dat Gauvin er zenuwachtig was en z'n hersens pijnigde om een oplossing te vinden.

WAAR IS DE KNECHT ?

SERGE stond nabij de halfoopen deur en zag de meld weer voorbijgaan. Hoe was het mogelijk dat hij haar nooit te voren in dit huis had gezien?... Zou ze misschien de knecht vervangen?...

Waarachtig! Dat was een vingerwijzing van het lot. Serge voelde dat hij een draad in handen hield en dat hij die niet meer mocht lossen. Waar was die geheimzinnige knecht? Waar had hij zich verborgen, die doofstomme dienaar? Brown-Sequa had toch gezegd dat hij nooit van hem scheide!? Waarom dan juist vandaag wel? Hij stapte resoluut op Brown-Sequa toe. Deze laatste bekeek Serge glimlachend, maar die glimlach was in volkomen tegenspraak met de woede, met de haat die in z'n blik te lezen stond.

— Hebt u me iets te vragen, señor Lortiz?

— Ja, ik wou weten waar uw knecht op dit ogenblik is?

Brown-Sequa antwoordde niet dadelijk. Hij wendde het gelaat af en Serge meende te zien dat de glimlach om de lippen van de dagbladdirecteur verstijfde...

— Ik gaf hem vrijaf vandaag.

Waarom?... Waarom wilt u die arme jongen in dit dom onderzoek betrekken?

— Dat weet ik nog niet, maar ik zal het spoedig ontdekken... Hebt u een foto van die arme jongen in uw huis?

De doctor beefde, daar had Gauvin durven op zweren.

— Een foto?... Neen, die heb ik niet... Ik heb niet de gewoonte de foto's van mijn knechten te kollektoneren!

San Martin en de agent van de tegen-spionage bekeken elkaar verrast. Zij vonden het optreden van Gauvin ongepast en bovendien snaptten ze niet waar hij naartoe wilde.

— Jammer. Om hoe laat komt hij terug?

— Dat weet ik niet. Deze avond waarschijnlijk... Maar ik zie niet in...

— Logeert hij bij u?

Brown-Sequa bekeek Serge met een zweem van onrust op het gelaat...

— Ja, natuurlijk.

— Wijs me z'n kamer.

— Mijnheer, m'n geduld is ten einde. Moet ik er u aan herinneren dat u vreemdeling bent en dat u geen toelating hebt de wet te spelen aan een Argentijns burger!

— Jammer dat ik u moet tegen spreken. Ik ben gedekt door uw

minister van Binnenlandse Zaken, vergeet dat niet. Bovendien werk ik slechts mee aan een onderzoek. De verantwoordelijkheid ligt in handen van deze twee hooggeplaatste Argentijnse ambtenaren! Trouwens, doctor Brown-Sequa, u hoeft me de kamer van uw knecht niet te wijzen. Ik zal ze wel alleen vinden!

Serge verdween en liet de Argentijnen verbaasd achter. Als Brown-Sequa de jonge Fransman vlug de trap hoorde oplopen, werd hij lijkbleek. Hij staarde voor zich uit en beefde van machteloze woede...

*

HET was een zeer banale kamer en zoals alle kamers van dienstboden erg spaarzaam bemeeubeld. Er stond niets anders dan een ijzeren bed, een kast, een kleine tafel en twee stoelen. Gauvin bleef op de drempel staan. Z'n hart klopte in z'n keel. Hij had het gevoel op de grens te staan van een verboden zone, op de grens van een zone die gevaarlijke geheimen verborg... Nu, hij zou ze exploreren! Toch was hij erg bang. De stoutmoedige, haast fantastische veronderstellingen die hij daarheen had gemaakt, toen hij eensklaps had gedacht aan de STEM VAN BROWN-SEQUA, zakte in het niet... Indien hij NIETS zou vinden!

Langzaam, aandachtig keek hij de kamer rond. Z'n blik bleef hangen aan de kast. Met z'n loper had hij die in minder dan tien seconden open. Er stak linnengoed in die kast en kleden die nerjes, ordelijk gerangschikt waren. Verder enkele boeken, oude papieren en... een klein opnametoestel met magnetische banden...

— DE STEM VAN NUMMER EEN!
Huisterde Serge. Hoe is het mogelijk dat ik daaraan niet eerder heb gedacht?

Serge zag bleek van opwindend en spanning, maar hij was blij want hij voelde dat zijn ontdekking zeer belangrijk was.

VOLGENDE WEEK : HET BREIN VAN DE ORGANISATIE H

VOLGENDE WEEK EEN NIEUW EN BOEIEND TEKENVERHAAL

DE GROENE SPLINTER
DOOR WILLY VANDERSTEEN

NOSTA MELK DRINKEN MET KUIFJE'S BONN

GESCHENKEN VAN DE KUIFJE'S BONN

DE AARDRIJKSKUNDE VAN BELGIË. — De prachtige kleurfoto's van deze nieuwe		Punten
kollektie leren je wetenwaardigheden over de bodem, de waterlopen, de land		
schappen, de landbouw en de nijverheid van ons land Beschikbaar : negen reeksen		
van 10 chromo's.		Per reeks. 50
AFDRUKPLAATJES KUIFJE :		
Reeks 1 DE SCHIET VAN SCHARLAKEN RACKHAM	Reeks 4 HET ROTSEILAND	
* 2: DE KRAB MET DE GOUDEN SCHAREN.	* 5. DE ZONNETEMPEL	
* 3. KUIFJE IN AMERIKA	Per reeks.	50
BRIEFPAPIER KUIFJE :		
Omagine met 10 vellen, versierd met een KUIFJE'S schuld, plus 10 omagine		Per omagine. 100
KUIFJE'S CHROMO'S VAN DE KOLLEKTIE ZIEN EN WETEN :		
VLIEGTUIGEN (Oorsprong tot 1914) — De volledige geschiedenis van de luchtvaart		
pioniers 10 reeksen van 6 prachtige chromo's, groot formaat		
VLIEGTUIGEN (Oorlog 1939-1945). — De vliegtuigen van de geallieerden en de		
betoemde types van de Duitse luchtmacht. 10 reeksen van 6 prachtige chromo's		
groot formaat		
AUTOMOBIEL (Oorsprong tot 1900). — Stoomdiligences, eerste explosiemotors, de		
geschiedenis van de geboorte van de auto. 10 reeksen van 6 prachtige chromo's		
groot formaat		
MARINE (Oorsprong tot 1700) — De geschiedenis van de scheepvaart van het pri		
miel vlot tot de statige zeeschepen uit de XVIII eeuw 10 reeksen zijn beschik		
baar (de laatste reeksen 9 en 10 pas sedert 30 mei)		
Per reeks.		100
DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST :		
Farde 1 (XVII ^e eeuw, reeks 1)	Vlaamse schilders	Per reeks 200
Farde 2 (XVIII ^e eeuw, reeks 2)	Hollandse schilders	200
Farde 3 (XIX ^e eeuw, reeks 1)	Belgische schilders	200
Farde 4 (Primiteven, reeks 1)	Vlaamse schilders	200
Farde 5 (XVIII ^e eeuw, reeks 1)	Fransse schilders	200
Farde 6 (XIX ^e eeuw, reeks 2)	Fransse schilders	200
Farde 7 (XIX ^e eeuw, reeks 3)	Impressionisten	200
Farde 8 (XVIII ^e eeuw, reeks 1)	Italiaanse schilders	200
Farde 9 (XVIII ^e eeuw, reeks 2)	Vlaamse schilders	500
PORTEFEUILLE KUIFJE		
PORTEMONNAIE KUIFJE		
KUIFJE'S PUZZLE IN KARTON		
KUIFJE'S PUZZLE IN HOUT		

ONZE ALBUMS

* VLIEGTUIGEN * (Oorsprong) : 50 F.	* AUTOMOBIEL * (Oorsprong) : 50 F
Luxe uitgave : 60 F	Luxe uitgave : 60 F.
* MARINE * (Oorlog) : 50 F	* MARINE * : 40 F of luxe uitgave : 60 F.

OPGEPAST ! Het album « DE AARDRIJKSKUNDE VAN BELGIË » is te verkrijgen :

• Met de post tegen storting van de som van 25 F. op 'P.C.R. 1909.16 van KUIFJE-BRUSSEL.

• In de KUIFJE'S winkel, Lombardstraat, 24, Brussel.

• Aan de stand van de KUIFJE'S BONN in de warenhuizen « A L'INNOVATION ».

• Bij alle winkeliers die VICTORIA CHOCOLADE verkopen.

TEKST EN TEKENINGEN
van
FRANS CRAENHALS

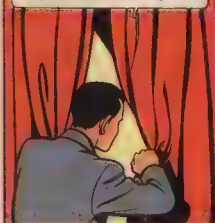
DE ZWARTE

Geef mij een hand, Meggy. wij
lopen langsheen deze muur...
Wees niet bang!

In het circus

Knappe jongens
zijn dat! En moedig ook!

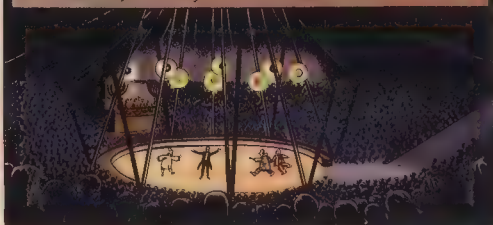
De Slavo's eindigen hun
nummer op sensationele
wijze. Vijf en dertig minu-
ten lang stonden zij op
het toneel...

De maharadja en zijn gevolg juichten lang en
hartelijk toe, maar vreemd genoeg...

...in de zaal applaudissteert niemand. De stilte is onheilspellend.
Om de onaangename indruk uit te wissen, kondigt de directeur
onmiddellijk het volgende nummer aan.

Wat betekent dat, baas.

Zouden ze niet hou-
den van zo iets?

Hebben wij
niet goed
gewerkt?

Wees kalm, jongens, wees kalm.
Ik begrijp er zelf niets van! Jullie
hebben flink gewerkt, geloof dat maar!

Baas, kijk eens naar buiten!
Kijk eens rond het circus!

Wat is er nu weer?

Tockburger huivert want hij ziet, dat de grote
circuskent helemaal omsingeld is door ge-
wapende soldaten...

Dat lijkt wel een samenzwering.
Kom mee, jongens, wij moeten
de maharadja verwittigen...
Ik ruik onraad...

Doch nauwelijks enkele meter in de gang, die naar
de ereloge leidt, worden zij tegengehouden door
gewapende kerels...

Nee! Blijf kalm!... Jongens,
blijf kalm!... Tegen die gewapen-
de lui zijn wij niet opgewassen!

TALISMAN

De onderdanen van de maharadja die opgehuut werden door Gopal zijn klaar voor de opstand. Maggy en Teddy trachten intussen te ontsnappen uit de tempel waar zij werden opgesloten.

Terwijl deze ernstige gebeurtenissen zich afspelen in het circus, rukken de rebellen op

Deppere kerels! Wij zullen de bedrieger van de troon werpen en Indra uitroepen als onze vorst!

Intussen zijn Gopal en zijn ongelukkig slachtoffer bijna aan hun doel.

Teddy en Maggy vermoeden niet hoe ernstig de situatie op dit ogenblik is...

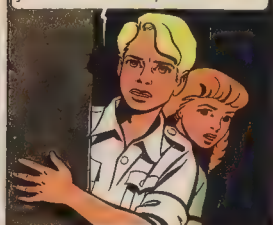
Er bewoog iets, Teddy, er bewoog iets. Ik ben er zeker van!

Ik hoor niets, Maggy... Het is inbeelding. Ik zou hier zo vlug mogelijk uit willen!...

Nog een draai! Eigenaardig! Ik hoop maar dat wij niet in een doolhof zijn geraakt!... Het is hier pikdonker!...

Plotseling blijft Teddy staan... Maggy had misschien toch gelijk. Nu hoorde hij ook een gerucht!...

Teddy! Teddy! Heb je het nu gehoord?

Maggy klampt zich aan de arm van Teddy vast...

Ja, ik hoorde het ook. Blijf staan en wees niet bang! Ik heb een zware steen in de hand.

Ze schrikken echter, als ze plotseling in de duisternis twee lichte stippen zien. Die lichte stippen gelijken op OGEN!

Hallo Hallo, hier LUC VARENNE!...

WIJ REIZEN OM TE LEREN!

HET is een lied dat je kent. Inderdaad, wie reist kan veel zien, veel horen en soms ook in onverwachte situaties geraken. Mijn beroep brengt mee dat ik veel moet reizen. Nu ik weer voor een hele maand de baan op ga, wil ik jullie een paar anekdotes vertellen die betrekking hebben op de Ronde van Frankrijk. Op zekere dag volgde ik per motorfiets of, om nauwkeuriger te zijn, ik volgde niet meer, ik was vooruit op de Ronde en wachtte de renners op in een klein dorp.

[K wou de indrukken kennen van de mensen die het spektakel zouden bijwonen. Plotseling zag ik een plechtige begrafenisstoet afkomen. De mensen die de lijkist volgden zagen er erg triestig uit. « Daar komen de renners! Daar komen de renners! » riep iemand. En inderdaad, in de verte een grote stofwolk en enkele bontgekleurde truien. Wat er toen gebeurde, zal ik nooit vergeten. In een oogwenk was er van de hele begrafenisstoet niets meer te zien dan de lijkwagen... Al die mensen, met triestig gezicht en rouwklere, stonden te midden van het publiek dat de renners toefichte. Geen zeer stichtend schouwspel, zal je me zeggen. Inderdaad! Ik begreep die dag dat wij ten slotte van zo weinig tel zijn op deze aarde!...

Je weet het, de mensen die op de Ronde wachten zijn als gek. In steden en dorpen, waar de renners doorkomen, wordt het werk stilgelegd, scholen worden gesloten, de fabrieken zijn verlaten, in de kazernes is er geen enkele schildwacht meer te vinden en zelfs de brave huismoeders laten die dag hun eten aanbranden om toch maar niets te missen...

Op een goeie dag nu was ik toch een beetje verrast, toen ik daar langs de weg een hele rij mensen in het wit gekleed op de Ronde zag staan wachten. Het waren waarachtig dokters, verplegers en verpleegsters. Ik kon niets anders dan even een praatje met hen beginnen, want ik vroeg mij af: « Wat hebben ze met hun zieken

gedaan, of is er in dat hospitaal misschien geen enkele zieke meer? ». « Ekskuseer, zeik ik tot een van hen, u is misschien dokter in het hospitaal hier een eind verder? ». « Ja, natuurlijk. En wat zou dat? », antwoordde hij mij. « Als ik goed begrijp is uw kliniek op dit ogenblik leeg of waren er misschien geen zieken? ». « Mijnheer, zeik toen de dokter, indien u zo vriendelijk wilt zijn eventjes tot daar te wandelen en te kijken wat er daar gaande is, zult u grote ogen opzetten ». Ik deed het. Alle vensters van de kliniek stonden waggewij open en overal hingen trossen nieuwsgierige kijkers naar buiten. Het waren waarachtig de zieken, en zij zagen er niet uit alsof ze spoedig een dokter zouden nodig gehad hebben! Ze riepen en joelden om ter hardst. « Zie je wel, zeik de dokter, die mij gevolgd was, dat zijn nu onze gewonden en onze zieken. Toen zij hoorden dat de Ronde hier zou voorbij komen, was er geen houden meer aan, zelfs diegenen die gisteren geen vin konden verteren zijn vandaag te been. Zij voelen hun pijn niet eens meer. Dat hoeft je niet zo te verwonderen, sport is een goed geneesmiddel!

GRENADIER

VICTORIA

VERTELT...

TWINTIG JAAR LATER

PORTHOS WENST EEN TITEL

25 D'ARTAGNAN liet zich niet ontmoedigen door het feit dat hij Aramis niet voor zijn zaak had kunnen winnen en reed de volgende dag naar Porthos. Deze laatste leidde een zeer weelderig bestaan. Nauwelijks was d'Artagnan binnen de poort van het kasteel of de reus verscheen op het perron. Ook hij was in die twintig jaar weinig veranderd. Hij droeg nog steeds een grote snor en had zijn blozende gelaatskleur behouden. « Verduvel! riep hij. Maar dat is waarachtig d'Artagnan! Kom in mijn armen, vriend! ». Porthos weende van ontroering en d'Artagnan kon geen woord meer uittrengen. De knechten keken met grote verbazing naar dat ontroerend toneel.

27 BOVENDIEN ben ik hier als kasteelheer het laatst in de streek gekomen. Ik heb mijn adellijke nog niet lang. Mijn buren hebben titels die dateren van de regering van Karel de Grote. Zij bekijken mij scheef, begrijp je? Ik heb al drie duels gehad. Nu vermijden ze mij en ik verveel mij ondanks mijn rijkdom. Hoe is 't mogelijk? zal je zeggen. Ik zou een titel moeten hebben, een titel van baron bv., dan zou ik beter kunnen opschieten met mijn buren. — « Mijn beste Porthos, antwoordde de Gascogner, vandaag breng ik je die titel! ».

29 DIE vraag kwam een beetje onverwacht. D'Artagnan fronste de wenkbrauwen. « Ik heb Aramis gezien, antwoordde hij, die deugt niet meer voor het leven van soldaat. Hij is op en top een filosoof. — « En Athos? — « Ik zou Athos nu een bezoek willen brengen. — « Goed, zei Porthos, dat doet mij plezier. Breng hem mijn beste groeten en mijn woord heb je in ieder geval. Morgen reeds rijd ik naar Parijs en wacht daar op je. Maar ben je er wel zeker van dat Mazarin mij baron zal maken? — « Ik sta er borg voor! » lachte de Gascogner. Enkele uren later namen onze vrienden afscheid en d'Artagnan reed naar Blois.

26 BIJ een fijne maaltijd en heerlijke wijn werden herinneringen opgehaald. Porthos zuchtte een paar keer diep. « Zou hij niet gelukkig zijn? vroeg d'Artagnan zich af. Hij is nochtans schatrijk en heeft geen zorgen. Nu, in dit geval bestaat er een kans dat ik hem voor mijn zaak win. » Hij stelde een paar handige vragen en vernam dat Porthos kasteien, wouden, akkers, geld, een zeer talrijk personeel bezat en zo vrij was als een vogel. « Maar wat wens je dan nog meer? » vroeg de Gascogner. Porthos zuchtte opnieuw en zei: « Helas! beste vriend ik voel mij zo eenzaam! ».

28 PORTHOS maakte een lichtsprong van blijdschap. De eetzaal daverde en twee of drie wijnflessen vielen er van om. « Wat? » vroeg hij met gesmoorde stem. D'Artagnan besloot zijn kaarten op tafel te gooien en over Mazarin te spreken. Porthos interesseerde zich helemaal niet voor de politiek en kende Mazarin slechts van « horen zeggen ». Het voorstel leek hem aanlokkelijk en hij stemde toe. Hij zou weer enkele avonturen kunnen beleven, de degen moedig hanteren en bovendien lachte het kroontje van baron hem erg toe. « Ik ben je man, d'Artagnan. En onze vrienden, hoe staat het daar mee? ».

30 DAT is één, dacht d'Artagnan, terwijl hij naar het kasteel van Athos galoppeerde. Ik zal ten minste niet met lege handen naar Parijs terug moeten. Van de drie musketiers was de reus Porthos echter het makkelijkst te overtuigen, dat wist hij. Maar met Athos, de edele, dappere, eerlijke Athos zou het veel moeilijker zijn. « Ik hoop maar dat hij niet ook in een samenzwering betrokken is! » zuchtte de Gascogner. Hij reed niet door naar het kasteel. Tets was er dat hem daarvan weer hield, en hij zond daarom Planchet als verkenners. « Ga, zei hij, en vraag of de graaf de la Fère een edelman kan ontvangen! ».

Onze tekenfilm voor alle jongens

MOTTIE en de EIEREN

door

J. ANGENOT

Een kleine zak m&is
leggen een dozijn eieren is
een fijne zaak, nietwaar
Wickop!

Kunnen we
niet even rusten?

Wat is het
leven mooi!

Ha-ha!

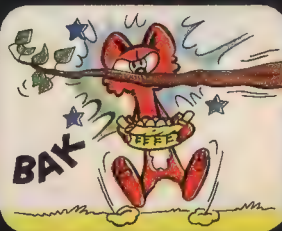

De eieren!

De eieren!

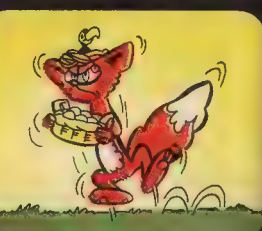
BAK

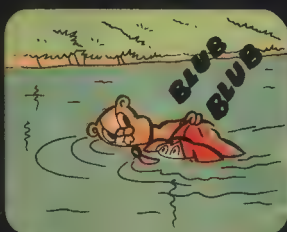
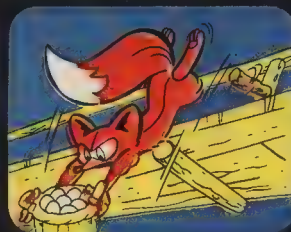
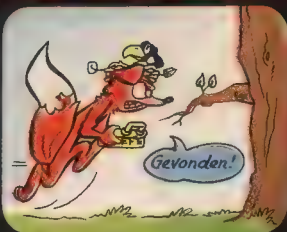

En ik laat ze niet meer los,
ik laat ze niet meer los!

NOOIT! NOOIT, LAAT IK DE
EIEREN

KUIFJE
vertelt

VAN DRUKKER TOT STAATSMAN

HET is makkelijk te raden over wie het gaat. De drukker die staatsman werd heette Benjamin Franklin. Hij werd geboren op 17 januari 1706 als vijftiende kind van een nederige Schotse familie. In Amerika en ook in Europa herdenkt men thans de 350e verjaardag van zijn geboorte. Hier dan enkele gegevens over Franklin.

BENJAMIN FRANKLIN

BENJAMIN had het als kind niet zo makkelijk. Hij kon slechts één jaar naar school lopen en leerde op zijn eentje lezen en schrijven. Dan hielp hij zijn oudste broer in de drukkerij. Hij hield van dit werk, en 's avonds leerde hij Latijn, Spaans, Italiaans, Frans, sterrekunde en natuurkunde. Hij verbleef een jaar in Engeland, vestigde zich nadien als drukker te Philadelphia en werd uitgever van de *Pennsylvania Gazette*, die nog verschijnt onder de titel *Saturday Evening Post*. Hij was de uitgever van de *Poor Richard's Almanack* waarmee hij zijn roem als schrijver verdiende. Deze almanak vond in Amerika zeer veel aftrek en nadien noemde men Benjamin Franklin vaak «*Poor Richard*».

Van 1753 tot 1774 was hij postmeester-generaal van alle Engels-Amerikaanse koloniën. Dit wil niet zeggen dat hij iets voelde voor de koloniale heerschappij van Groot-

Britannië. Integendeel, hij streed onverpoosd voor de vrijheid en de onafhankelijkheid van de Verenigde Staten. Hij protesteerde o.m. krachtig tegen het opleggen van belastingen aan de koloniën en toen de oorlog om de onafhankelijkheid van Amerika uitbrak, werd hij als gevormachtigde van de opstandige koloniën naar Frankrijk gestuurd om daar hulp en steun te verkrijgen.

Mijn haar is lang, grijs en schaars, zo schreef Benjamin Franklin, ik draag een bontmuts die mijn voorhoofd bedekt tot aan mijn bril. Wat zullen die gepoederde heren van Parijs raar opkijken als ze me zien.

Franklin was inderdaad zeer eenvoudig. Hij veraschuwde weelde en uiterlijke praal. Toch werd hij te Parijs een populaire figuur. Men bewonderde zijn bescheidenheid en zijn vooruitstrevende ideeën. Men bewonderde in hem tevens de geleerde.

Franklin heeft de stoot gegeven tot veel maatschappelijke verbeteringen: straatverlichting, stadsreiniging en leenbibliotheken. Hij beoefende de natuurkunde en was de uitvinder van de bliksemafleider.

Zijn zoon William vertelde het eerste experiment:

Het onweer naderde en Franklin begaf zich naar een weide in de omgeving van Philadelphia. Hij liet zijn vlieger (draak) op. Een onweerswolk dreef er over, maar de vonk elektriciteit die Franklin wou zien kwam niet en hij wanhoopde reeds. Toen zag hij dat de vezels van de hennepkoord uit elkaar

Ter gelegenheid van de 250^e verjaardag van de geboorte van Franklin, heeft Philadelphia aan Parijs een initiatie aangeboden van de eerste lantaarns waarmee Franklin de straten van zijn stad deed verlichten.

gingen en stijf stonden. Hij legde onmiddellijk de vinger op de sleutel onderaan de koord en er sprongen enkele vonken uit.

Na een tijd zag men mensen die een bliksemafleider op hun hoofd droegen. Een Franse geleerde vond zelfs de regenscherm-bliksemafleider uit. Een raar ding!

Franklin bestudeerde de aardbevingen, water- en windhoozen, zee- en luchtstromingen en luchttrillingen. Als geboren knutselaar maakte hij uurwerken, muziekinstrumenten en een praktische kachel.

Na zijn dood schreef men over Benjamin Franklin: Hij ontrukte de bliksem aan de hemel en de scepter aan de tirannen!

INDIEN je je vakantie doorbrengt in het buitenland, schenken dan aan je vrienden of korrespondenten een album van KUIFJE in hun eigen taal.

IN HET DUTS:
DIE SCHWARZE INSEL DER GEHEIMNISVOLLE STERN
DIE KRABBE MIT DEN GOLDENEN SCHEREN
KÖNIG OTTOKARS ZEP-TER

IN HET ENGELS:
THE SECRET OF THE UNICORN
RED RACKHAM'S TREASURE

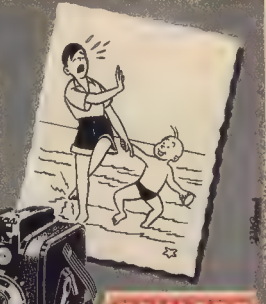
IN HET SPAANS:
EL SECRETO DEL UNICORNO
EL TESORO DE RACKHAM EL ROJO

Per album: 65 B. F.

De regenscherm-bliksemafleider uitgevonden door Barbeu-Dubourg gedragen door een Parijzenaar in 1778, naar een gravure uit die tijd.

Een geslaagd kiekje...

dank zij de **GEVABOX**

GEVAERT

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONIANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

EEN DAG MET CAIUS FABIUS SERPILIUS

IN de loop van onze wandeling door de geschiedenis van de wereld, ontmoeten wij reeds twee sympathieke jongens: Ani in Egypte en Hieronides in Griekenland. Vandaag maken wij kennis met Caius Fabius Serpilius, een jonge Romein die leefde in de vijfde eeuw voor Christus. Hoe leefde Fabius? Was zijn lot te benijden? Is het jammer dat wij geen Romeinen waren uit de vijfde eeuw voor onze tijdrekening?

3. — KLANTEN EN SLAVEN

IEDERE morgen was het atrium gevuld met een heeleboel mensen die de baas kwamen groeten. Dat waren de klanten van Sextus. Zij droegen allemaal een mand, de sportula, waarin Sextus voedsel lei. Caius hield niet van hen. Hij was goede maatjes met Verinus, de slaaf die de varkens verzorgde, en hij verstond maar niet hoe het mogelijk was dat de varkens het beter hadden dan Verinus!

1. — SALVE, PATER!

DE huizen van Rome waren nog bescheiden. Het huis van Sextus tegen de flank van de Coliseumheuvel, was een landhuis. Sextus was van goede afkomst. Hij was van het geslacht der Fabia's. De vrouw van Sextus was een patriciërdochter. Zij heette Metella en hun zoon was tien jaar oud: Caius. De familienaam was Fabius, de bijnaam, Serpilius, betekende slimmerd, grapjas. Caius wist dat zijn vader heer en meester was in huis. Hij beschikte over leven en dood. Sextus was een goed man. Hij hield van Metella, van Caius en de kleine Fausta. Het eerste wat Caius iedere dag deed was zijn vader begroeten...

4. — HET FORUM

CAIUS hield van de levendige drukte op straat. Het is daar dat hij liefst speelde en hij wandelde ook graag met zijn vader naar het forum, waar de grote markt gehouden werd, en het publiek leven zich afspeelde. «Vader, ken je die lui in witte toga?» — «Ja, dat zijn de candidati.» — «Zijn dat slaven die men wil verkopen?» — «Maar neen, jongen. Het zijn de verkiezingskandidaten. Je weet wel dat het Comitia Centuriata, de volksvergadering, ieder jaar twee konsuls moet kiezen die het land besturen.» — «Vader, een van hen geeft je een teken.» — «Ja, dat is mijn vriend Quintus Pompeius Rufus. Ik wensde dat hij verkozen werd.»

2. — HUISGODEN EN BESCHERMGODEN

IEDER huis had zijn huisgoden. Dat waren beelden voor de haard opgesteld. Caius kende hen goed. Er waren de maskers van de voorouders, dat waren ook goden. Er waren de goden van het voedsel en de goden die over alles waakten. Dat waren de beschermgoden. Men offerde hen bloemenkransen, wijn en taarten. «Die geluksvogels!» dacht Caius, want hij was een echte lekkerbek...

5. — DE DRIEHONDERD GRIJSAARDS

VADER, zijn de twee konsuls dan almachtig? vroeg Caius. «Ja, want zij worden voorafgegaan door de twaalf lictores, gerechtsdienaars, die roedenbundels en bijl dragen.» — «Staat er niets meer boven hen?» — «Ja, kijk... Zie je die open poort? Daar vergaderen de driehonderd senatoren (of patres). Ze zijn bijna allemaal oud-konsuls. De senatoren zijn de meesters van Rome!»

TEKST EN
TEKENINGEN

Een handlanger van Arbaces heeft

DE TIARA VAN ORIBAL

VAN JACQUES
MARTIN

een schildwacht neergeslagen...

Zonder een kreet te sla-
ken is de ongelukkige sol-
daat neergestort...

Niemand heeft iets
gehoord... Prachtig! Ik
moet mijn manneke
ergens verbergen.

Hij sleept de bewur-
loze soldaat naar een
galerij van de stadswal
waar men hem niet
vlug ontdekken zal.

Hij neemt de klederen van de
schildwacht, knevelt deze laatste
zorgvuldig met zijn lumen en
loopt dan naar een huis...

Hij sluipt er zeer om-
zichtig binnen.

Ze slapen allemaal...
Het zal vanzelf gaan!

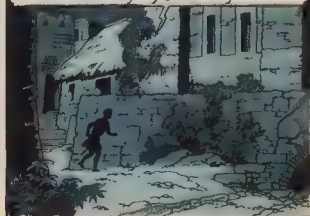
Maar op enkele stappen van daar op het-
zelfde ogenblik...

Hola, wachtster, ik ben het, Alex! Ik ga voor een
uurtje weg. Ik wil de man ondervragen die
gisteravond uit de hoofdstad toekwam.

Akkoord!

Hier is de woning waar hij werd onder-
gebracht. Ik moet die man nog eens aan
de tand voelen, want zijn geschiedenis
leek mij vrij zonderling.

Nauwelijks over de drempel,
blijft Alex als aan de grond
genageld staan. De bewoners
liggen op de grond...

Verdruaid! Ze ademen nog...
Ze werden neergeslagen... Wat
merk ik doen? Die bandietfrat
ontsnapt, maar waar is hij op dit
ogenblik? Zou hij weten waar
Oribal de nacht doorbrengt.

Zonder een ogenblik te ver-
liesen loopt Alex zo vlug hij
kan naar het huis waar Ori-
bal slaapt.

Daar staat een schild -
wacht... Horec!

Ik ben het, Alex! Zie je dat
groot huis daar links van je?
Je zult er mensen vinden die
er familielijk zacht aan toe zijn.
Verzorg en bewaak hen. Ik haur
je zo dra mogelijk hulp.

Onze vriend haast zich naar de woning
van Oribal en loopt langzamen de wallen.
Plotseling hoort hij iemand kermen...

Wat is dat? Zit daar
iemand in?

Wel heb je nou gait!... Een momen-
tje, ik kom je verlossen!

Eens verlost zegt de soldaat:

Daar!... In dat huis is er
een bandiet binnegedran-
gen... Vluc!

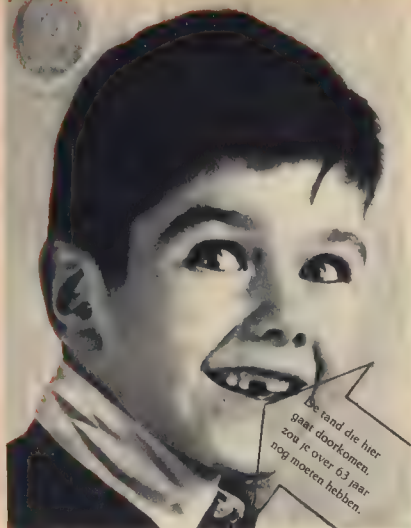
DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE VIER WOESTIJNRATTEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

Aan de « Platte Rots » wachten de drie bandieten vol ongeduld op de vierde woestijnrat.

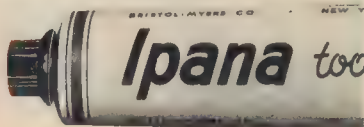

WIL JE NOG LANG JE TANDEN BEHOUDEN?

Wil je nog je tanden hebben - je echte tanden - wanneer je reeds heel oud bent? Neem dan de gewoonte aan je tanden 's morgens en 's avonds te poetsen - zoals de grote mensen - met Ipana. Ipana is goede tandpasta want hij reinigt de tanden grondig en... hij heeft een smaak, die je zal bevallen!

POETS 2 KEER PER DAG JE TANDEN,
GA 2 KEER PER JAAR NAAR DE TANDARTS.
POETS JE TANDEN MET

ALS JE ZE LANG WIL HOUDEN

GRATIS!

Een tube IPANA!

Als je een tube Ipana gratis wil hebben
schrijf dan hier je naam:

je adres:

straat, nr

en woonplaats

Knip deze bon uit en stuur hem, samen met 1 postzegel
van 2 fr. (voor de verzendingskosten) naar

IPANA, MONTYERSTRAAT 12, BRUSSEL.

AKTUEEL* Dit is AKTUEEL*

4.000 jaar geleden werd zij begraven

TUSSEN GOUD

IN april jl. ontdekten enkele egyptologen van Kaïro een grafkelder, een sarcofaag en prachtige overblijfsels van een ver, ver verleden. Deze ontdekking werd gedaan in de oase van Fajoeim, op 100 km van de Egyptische hoofdstad, op de plaats waar eens de prachtige piramide stond van Amenemhet III. Deze laatste was een der grootste farao's van de XII. dynastie, leefde tussen 1850 en 1800 voor onze tijdrekening en bouwde o.m. het Labyrint en waterbouwkundige werken in Fajoeim.

HET GRAF STOND VOL WATER

DE grafkamer die ontdekt werd was vierkantig en afgezet door enorme blokken kalkrots die ieder van 15 tot 20 ton wegen. Men gelukte er in te wijgen te schuiven maar de verwachtingen van de egyptologen werden teleur gesteld want de grafkamer stond vol water. Te dien tijde was er te Fajoeim inderdaad een reusachtig reservoir voor het water van de Nijl. Dit water, zo meenden de geleerden, heeft de grafkamer voor plundering gereed. Iets moeten wij dus alleszins terugvinden...

PRINSES NEFEROE

EEN duiker haalde spoedig een gouden beker boven van 50 cm hoog en overdekt met hiërogliefen. Deze werden ontcijferd en ze bewezen dat men inderdaad een stuk had gevonden van de dodenschat van de familie van farao Amenemhet III. Het moest de begraafplaats zijn van zijn zuster of van zijn dochter, prinses Neferoe.

Het water werd weggepompt en de sarcofaag van de prinses kwam bloot. Rond de sarcofaag kostbare en prachtige vazen in zilver, albast en edelsteen. Sedert de prinses daar begraven

DRIE zilveren vazen die gevonden werden nabij de sarcofaag. Men merkt duidelijk de hiërogliefen waarmee ze bedekt zijn. Zij werden ontcijferd en bewezen dat men te doen had met de grafkamer van prinses Neferoe, dochter of zuster van farao Amenemhet III.

EN EDELSTENEN

was, roerde nooit een hand de sarcofaag. Er bestond dus een kans de mummie of de juwelen terug te vinden. Op 1 mei werd dan het dekfel van de sarcofaag gelicht. Het was een zeer plechtig en ontroerend moment... maar ook de lijkst stond vol water. De mummie en de houten lijkstonden die in de sarcofaag stonden waren volledig vergaan. Op het zwarte water dreeven schitterende goudplaatjes, die ongetwijfeld eens de bekleding hadden gevormd voor het binnenste van de lijkst. Er kwamen juwelen te voorschijn en voorwerpen waarop hiërogliefen stonden. Het was inderdaad het graf van de moede prinses Neferoe. De ontdekking van dit graf zal wellicht ophefdering brengen omtrent een periode van de Egyptische geschiedenis waarover men nog weinig weet.

DE WRAAK VAN DE FARAO'S

NAAR aanleiding van de opening van dit graf, dat zonder enig incident verliep, werd er opnieuw gesproken over het graf van Tutanchamon in het Koningsdal, dat in 1922 door lord Carnarvon en de egyptoloog Howard Carter ontdekt werd. Tutanchamon stierf op achttienjarige leeftijd in het jaar 1349 voor J.Ch. Aan de ingang van de grafkelder stond er geschreven: »De dood zal met zijn vleugels raken al wie de rust van de farao stoort.« Deze bedreiging kon echter de geleerden niet weerhouden binnen te dringen in het prachtig graf. Het was de prachtigste, boeiendste ontdekking van de geschiedenis en de rijkdom van het graf van Tutanchamon was onmetelijk. De

mummie van de grote farao lag in een sarcofaag uit zuiver goud. Toen men deze wou openen slaakte lord Carnarvon plotseling een gil en tastte met de hand aan de wang.

— Ik werd door een mug gestoken zei hij.

's Avonds moest hij zich te bed leggen. De koorts steeg en zes weken later stierf hij. De wrak van de farao? Zes maanden later stierf de broer van lord Carnarvon en dan de verpleegster die hem verzorgd had. Daarop volgde de sekretaris van Howard Carter. Howard Carter zelf echter geloofde niet in de wrak van de farao en hij zette het werk voort...

Om het met een Nederlandse dichter te zeggen die het koningsgraf bezong: »En zij daalden naar zijn diepe donker. Met hun beitel, bijlen en houweelen. Om mij uit mijn koningsgraf te stelen: En zij haalden mij uit mijn gelfoerker...«

Zo was het. Howard Carter zag de mummie en hij kon een kreet van verrassing niet weerhouden: op de linkerwang had de farao een kleine wonde, precies op dezelfde plaats waar lord Carnarvon pijn had gevoeld... De dood maade intussen verder. De archeologen die Howard Carter hadden geholpen vonden de dood, evenals hun familieleden en kollega's, de Franse geleerde Benedite en professor Lafleur die het graf bezochten. In het geheel twee en twintig doden. De egyptoloog Arthur Mace, die Carter had geholpen, wou ontsnappen aan de vloek die, naar hij meende, op hen allen rustte en nam de boot naar Amerika. Het was te laat, hij overleed tijdens de vertocht. Alleen Howard Carter ontsnapte aan het tragisch lot. Hij stierf een natuurlijke dood in 1939.

HISTOPLASMOSIS

MET de tijd werd het weer stil om het graf van Tutanchamon en niemand dacht nog aan de wrak van de farao's tot Dr Geoffroy Dean, geneesheer in Zuid Afrika in oktober jl. een patient kreeg die, volgens de mening van zijn kollega's, ongeheelijk ziek was.

Die patient was John Wiles, geoloog in Zuid Rodesia. Dr Dean ondervroeg Wiles en vernam dat deze een maand tevoren de mogelijkheid had onderzocht om de guano, afkomstig van reusachtige vledermuizen en in grote hoeveelheden opgehoopt in de grotten van Kariba (Centraal Afrika) voor de nijverheid te gebruiken. Toen ging er Dean een licht op en hij dacht aan

histoplasmosis, een zeldzame ziekte waarvoor men nog geen afdoend geneesmiddel had gevonden. Dr Dean liet het bloed van de geoloog ontfeden en behandelde hem intussen met aureomycine en penicilline. Het resultaat van de bloedanalyse bevestigde de diagnose van Dean: zijn patient leed aan histoplasmosis en zijn behandeling bleek de juiste want Wiles genas. Het was toen dat Dr Dean zijn eigen nota's omtrent de ziekte vergeleek met die welke de genees-

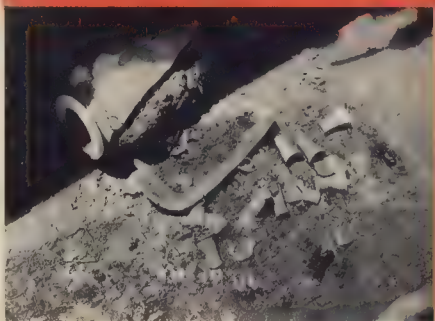
heren die vroeger de egyptologen hadden verzorgd, hadden opgetekend en hij kwam tot de vaststelling dat het hier om dezelfde ziekte ging. In het graf van Tutanchamon waren dezelfde klemen aanwezig als in de grotten waar vledermuizen leven. Veel geneesheren delen de overtuiging van Dr Dean. Het mysterie van de wrak van de farao's uit het Koningsdal is dus opgehelderd, ofwel heeft de dichter gelijk, die de farao deze moede verzen in de mond lei:

MAAR MIJN LAATST GEHEIM BLEEF HUN ONTHOUDEN WANT EEN KONING LEVERT ZICH NIET UIT.

Egyptologen en journalisten bogen zich over de grafkelder. De sarcofaag van prinses Neferoe stond vol water. In het midden merkt men een grote vaas die gebroken is.

DEZELFDE vaas nadat het water uit de sarcofaag was gepompt. Rond de vaas kleine bekens in albast. Waarschijnlijk waren zij eens gevuld met de schoonheidsmiddelen en de parfums van de prinses

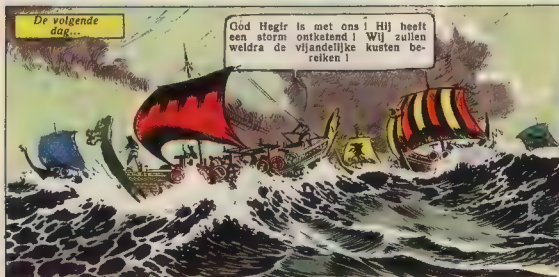
Het gouden dodenmasker van Tutanchamon.

Harald de

In het hof van de koning van Noorwegen zullen Harald en Snorri de Zweedse kust plunderen. Vidar, de koning van Zweden heeft inderdaad het vriendschapspact met Noorwegen geschoonden.

De volgende dag...

Góð Hégir is met ons! Hij heeft een storm ontwaakt! Wij zullen weldra de vijandelijke kusten bereiken!

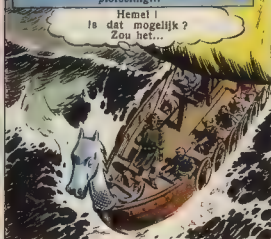
Ik doe er best aan je niet uit het oog te verliezen, mijn beste Harald! Bij Óðin! Ik zal weldra de enige zijn om de koninklijke gunst te genieten!

Bij de dageraad van de tweede dag tekent de Zweedse kust zich aan de horizon af, maar de storm woedt nog heviger.

Harald observeert de kust en schrikt plotseling...

Hemel! Is dat mogelijk? Zou het...

Zwenken naar bakboord! Recht op de kust afvaren!...

Weldra stevent de drakker een kalme fjord binnen...

Wij zijn te ver ten noorden van Uddevalla!

Deze kust is zo naakt als mijn hand! Hier landen is zinloos!...

Zwijg! Ik voer hier het bevel!...

Op het schip van Snorri...

Is dat niet de boot van Harald die bescherming zoekt bij de kust?

Ja. Dat is vreemd!

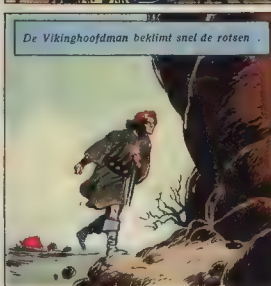
Intussen...

Vergeet je soms dat het ontvluchten van de storm een overtredding is van de erewet van de Vikings?.. Maar misschien wou je ons dit wrak doen bewonderen?

Wacht hier op mij!...

De Vikinghoofdman beklint snel de rotsen.

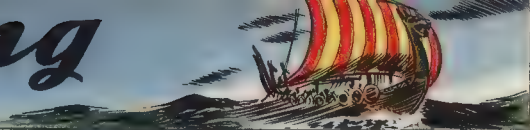

Thorer...

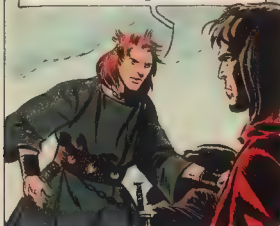

Viking

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

De hemel zij dank, dat ik het wrak van je drakkar heb herkend, broeder! Onze koning heeft de oorlog verklaard aan Vidga. Je plan kan niet meer uitgevoerd worden...

Die eeuwige en zinloze oorlogen laten mij onverschillig! Ik zal vandaag nog met de nicht van koning Vidga trouwen!

Ongeplukke! Begrijp je dan niet dat die daad je als landverrader zal doen brandmerken. Jij, die de handigste drakkarbouwer bent van heel Noorwegen, zult van hoogverraad beschuldigd worden om nu je diensten te hebben aangeboden aan de vijandelijke vloot!

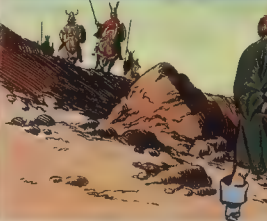
Altemaal onzin!

Je moet mij volgen!
Willens, nillens!

In ieder geval zal het niet levend zijn.

Terwijl de twee mannen tegenover elkaar staan, komt een groep ruiters opdagen...

Thoror, je bent mijn broeder! Steek je zwaard weer in de schede. Denk je dat ik mijn eervard zou trekken tegen mijn broeder?

Kijk, Harald, het is te laat! Ziedaar de ruiters die mij zullen begeleiden naar het paleis... Vaarwel, broeder!

Droevig keert Harald naar zijn schip terug...

Maar aan boord van zijn vloot moppert de bemanning...

Hebben jullie dat gezien, vrienden?

Ja, het is ongelooflijk!

Op zee...

hij vlucht voor één enkele man!

Inderdaad!

Harald, je overtreedt de erewet van de Vikings! Je bent gevlucht, jij, een zeeheld! Schaam je!

Zwijg, Ragnard!

Plotseling weerklinkt een angstkreet...

Maar kijk dan toch!

DE SCHRIK VAN B

EN PLOTSSEL GROTER, VE

nebben om ze in de slede te spannen zoals John dat kon.

Niemand wist eigenlijk wat 'n grote plaats die vier honden in het hart van John innamen. Zijn lieveling was Nap, en ziehier waarom...

★

DE winter was bijna ten einde en alle vallen werden leeg gemaakt. De trappers vuurden hun honden aan, want zij wilden ten allen prijze de stad bereiken alvorens de lente doorbrak in Barrenland betekende de lente immers een katastroof. Inderdaad, de sneeuw moet dik en hard zijn om er snel met de slede te kunnen over glijden.

Nap was de eerste van de vier honden die de kariboe, aldus noemt men het rendier in het noorden van Canada, gewaar werd. Hij draaide zijn hoofd naar John, huilde lang en klagend en begon dan ala een razende aan de slede te trekken. Na hem werden ook de drie andere honden de kariboe gewaar en weldra gleed de slede pijlsnel over de witte vlakte.

John Forster zat hoog op een berg dierenhuiden en daarom zag hij het rendier vooraleer zijn honden het in de gaten kregen. Met harde stem riep hij :

— Yaho ! Vooruit, jongens, vooruit !

De honden trokken zo hard dat hij zich met beide handen aan de leuning moest vastklampen om niet op de grond geworpen te worden. Toen het rendier zich rekenschap gaf van het gevaar, was het slede te laat. Zonder de vaart van de slede te doen vertragen schoot John tweemaal. Het dier stortte dood neer...

De honden van John Forster waren uitgehongerd, want zij hadden sedert drie dagen niets meer te eten gehad. Je moet weten wat uitgehongerde honden zijn, om je te kunnen voor

HET Hoge Noorden van Canada strekt zich uit van de Hudsonbaai tot aan de Pool. Dat is een oppervlakte twee keer zo groot als Europa. De winter heerst er negen maanden per jaar, de korstmossen verdwijnen onder een dikke laag sneeuw en het azuurblauw water van de vele kleine meren verstijft bij een temperatuur die heel vaak daalt tot —40°. De wind is er krachtig en huilt verschrikkelijk over die oneindige witte vlakte die Barrenland genoemd wordt.

IN dit land wonen de trappers. Ze komen van overal en van nergens en strijden iedere dag de harde strijd voor hun bestaan. Hun enige gezellen zijn de sledehonden. Ze hebben niet alleen te worstelen tegen de koude, de winden en de sneeuwstormen, maar ze hebben ook af te rekenen met de beren en de wolven die steeds uitgehongerd en op zoek zijn naar iets om onder de tand te steken.

John Forster was een avonturier, die naar het verre Barrenland was gekomen om eens iets ongewoons te beleven, om vrij te zijn en ongestoord in de wilde natuur te kunnen rondwalen. Hij zette zijn vallen van sep-

tember tot juli en keerde steeds met een volle slede huden van vossen, bevers en marters naar de bewoonde wereld terug. Hij stond bekend als een van de beste jagers.

John had nooit meer dan vier honden voor zijn slede gespannen, maar iedereen wist dat die vier konden wedijveren met een slede van acht. Hij had zijn honden Billy, Jyp, Gus en Nap geheten.

De trappers waren niet jaloers op elkaar, zij benijdden elkaars buit nooit, maar toch waren er enkelen, die graag honden zouden gehad hebben zoals die van John en die graag de knepen zouden gekend

BARRENLAND

NG WAS NAP DAAR. HIJ SCHEEN VEEL EL BOOSAARDIGER, VEEL STERKER...

stellen hoe ze zich op een gevallen rendier storten. Zij bekommeren zich dan niet meer om de bevelen van hun meester, denken niet meer aan de slede die achter hen aansleept, alles wordt door elkaar geworpen. Zo geschiedde het ook met de slede en met de dierenhuiden van John. Toen hij zich had kunnen oprichten en de dierenhuiden weer op de slede had gelegd, moest hij van zijn zweep gebruik maken om de handen van hun prooi te houden en het was op dat ogenblik dat Wan-Ta verscheen, een enorme grijze beer, de schrik van Barrenland.

John schouderde zijn geweer, maar kreeg de tijd niet om te schieten, want de beer had zich reeds op hem geworpen. Zij rolden door de sneeuw en vochten op leven of dood. Aan de afloop van dit gevecht kon niemand twifelen: de beer was immers veel sterker dan de mens. John trachtte het enorme beest te wurgen, maar hij voelde de klauwen steeds dieper in zijn schouders dringen. Nog een ogenblik en hij zou zijn greep moeten lossen. Als door een waas zag hij dat zijn vier handen moeite deden om de leidsels van de slede los te maken en hem te hulp te komen. Al zijn honden wilden hem te hulp komen... behalve Nap. Deze laatste lag roerloos in de sneeuw, net alsof hij dood was. John was er nochtans heilig van overtuigd dat hij niet aangevallen was door de beer. Een ogenblik nog hoopte hij dat de drie andere honden er zouden in slaagen zich los te maken en hem zouden verlossen alvorens de beer hem zou doden. Zijn krachten namen af. De strijd werd nu nog ongelijker. Halve stukken vlees waren uit zijn schou-

ders en borst gerukt. Nog een keer draaide John het hoofd om naar zijn trouwe honden, die hem jaar in jaar uit over de barre sneeuwvlakten hadden getrokken. Hij wist dat zij op hun beurt door de reusachtige grijze beer zouden gedood worden. Neen, dat lot verdienden zij niet, behalve dan Nap misschien...

Wat hij toen zag, gaf hem opnieuw moed: Nap beet langzaam en methodisch zijn leidsels stuk en zou er vlugger geraken dan zijn drie makkers die er nijdig, maar hopeloos mee worstelden. Forster had opeens weer de kracht om het uit te houden tot Nap zou komen. Hij slaagde er zelfs in de open muil van de beer van zich af te slaan, en plotseling was Nap daar. Hij scheen veel groter, veel

boosaardiger, veel krachtiger dan hij in werkelijkheid was. Langzaam, afgemeten koos hij de kwetsbaarste plek van de beer en plantte dan zijn stevige tanden in de nek van de gemeenschappelijke vijand. Hij beet tot de reusachtige beer levensloos neerviel...

Dat was het einde van de schrik van Barrenland... John had nog de kracht op de slede te geraken en dank zij zijn dappere honden bereikte hij de bewoonde wereld waar hij kon verzorgd worden. Dit is slechts een episode uit de strijd van man en hond tegen de grootse en vijandige natuur. We zouden echter tientallen geschiedenissen kunnen vertellen die zich voordeden in het uitgestrekte en woeste Barrenland...

VERHAAL

DOOR JO POLLART

GEILLUSTREERD

DOOR REDING

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

WIE VAN U WIL ZO VRIENDELIJK ZIJN,
OP HET TONEEL TE KOMEN EN PRINS ALI
STEVIG IN DEZE ZAK TE KNEVELEN...
U, MIJNHEER?

BLUF

ALLEMAAL KLETSKOEK

HET IS EEN KLASSEK TRUCJE,
MAAR MIJ KUNNEN ZE DAARMEE
NIET BEET NEMEN / IK GA ZELF.

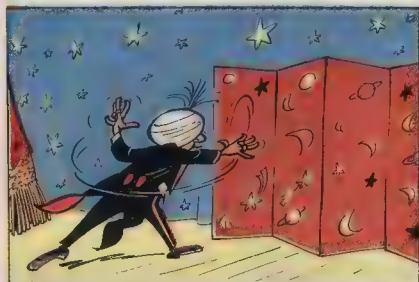
TON!

IK KAN KNOPEN LEGGEN ALS EEN
RASECHTE MATROOS. / U HEBT
BESLIST EEN HALF UUR NODIG OM
HEM DAAR UIT TE KRINGEN!

IK VERBERG PRINS ALI EN DEZE
VRIENDELIJKE HEER ACHTER
DIT SCHERM EN...

HOP!

BRAVO

BRAVO

PRACHTIG!

**HELP
MIJ ER
UIT!**

TON ALS JE JE
NU NIET EEN MO-
MENTJE STIL HOUDT,
DAN STAP IK HET AF
EN KAN JE HAAR ZIEN
HOE JE ER UIT
GERAAKT.

PLANTEN ZONDER CHLOROPHYL

DE PARASOLZWAM

EEN paddestoel (1) die makkelijk 30 cm hoog kan worden. Het hoedje is rond als de paddestoel nog jong is en waaiert dan stilaan open, zodat men hem het best kan vergelijken met een parasol. Het is bruin en heeft bovendien nog donkerbruine stippen, behalve dan op het kruintje dat glad blijft. De diameter van het hoedje gaat van 10 tot 25 cm, de onderkant is geelwit, maar wordt bruin als de paddestoel wat ouder wordt. De stengel is dus zeer hoog, slank, hard, hol en zit vol bruine stippen net als het hoedje, die men best zou kunnen vergelijken met schubben. Het vlees is wit of rozewit. De geur is aangenaam. Men vindt de parasolzwam vooral in de herfst in kiezelgrond. Je kan alleen het hoedje gebruiken om te eten, het is fijn van smaak. De stengel is te hard.

DE ORANJEGROENE MELKZWAM

DEZE paddestoel is heel anders van vorm dan de parasolzwam. De buitenste randen van het vlezig hoedje zijn naar boven toe afgeplat. Het heeft een oranje kleur met groene stippen. De stengel zit eerst vol merg, maar wordt met de ouderdom hard, hol en breekbbaar. Heel dikwijls is hij doorploegd van oranjekeurige voren. Door het contact met de lucht wordt het vlees spoedig groen. Wanneer je deze paddestoel afplukt, loopt er een oranjekeurige melk uit, die zoet ruikt. Vandaar ook de naam melkzwam. Ik hoop dat je nooit lust zult voelen om deze oranje-melk te drinken, want ze smaakt alles behalve lekker. Er bestaat weinig kans toe dat je deze oranjekeurige melkzwam zult opeten, want het groen vlees ziet er onsmakelijk uit.

DE RUSSULA LEPIDA

HET hoedje is eerst bolvormig, strekt zich later glad uit en vormt in sommige gevallen in het centrum een kuiltje. Meestal is deze paddestoel karmijnrood. Deze kleur kan echter verbleken tot okergeel, vooral dan in het midden. De *Russula Lepida* is een harde paddestoel. Onderaan is het hoedje wit, soms roosachtig. De stengel is vol, cilindervormig, hard, wit en soms aan een zijde roosachtig gekleurd. Het vlees is hard, wit en heeft vers bijna geen reuk. De *Russula Lepida* is eetbaar.

HET EEKHOORNTJESBROOD

DE naam zegt het reeds, eekhoortjesbrood moet lekker zijn en inderdaad, wanneer je in de herfst het eekhoortjesbrood vindt aan de zoom van het bos, open plekken in het hout en zelfs langs de weg, pluk het dan vlug. Het hoedje is vlezig, rond en dik met

een diameter die gaat van 10 tot 20 cm. Het eekhoortjesbrood is kastanjebruin of lichtbruin en is gevormd door vele fijne buizen, die tegen elkaar zijn geplakt. De stengel is dik en vol, kort of lang en geelbruin gekleurd. Het vlees is eerst vast en daarna zacht. Het behoudt zijn kleur wanneer men het aan de lucht bloot stelt, in tegenstelling met de satansboleet die blauw wordt.

DE SATANSBOLEET

HET hoedje is wit en heeft soms groene stippen, mooi bolrond, glad, dik, hard. Soms heeft het hoedje van de satansboleet een diameter van 10 cm, soms ook van 30 cm. De stengel is kort, heel dik en geel. In het midden is hij soms rood en onderaan loopt hij uit in een brede rode rand. Het vlees is dik, sponsachtig en heeft een zacht parfum. Ruikt men deze paddestoel uit en stelt men hem bloot aan de lucht, dan wordt hij blauw. Men vindt de satansboleet meestal aan de rand van een loofbos. Hij heeft de reputatie zeer giftig te zijn, vandaar zijn naam satansboleet. Dit is echter wel overdreven. De satansboleet is niet dodelijk, maar het is toch best deze paddestoel niet te eten.

DE BUISJESZWAM

JE vindt de buisjeszwam steeds op boomstammen of boomtakken en ze komen als het ware uit de schors van de boom gekropen. Meestal tref je ze aan op berken. Het hoedje is glad, bedekt met een dun bruin velletje dat verbleekt als de paddestoel ouder wordt. Het kan een diameter van 15 cm hebben. Het vlees is eerst zacht en wit en wordt daarna kurkachtig. De buisjeszwam nestelt zich gewoonlijk in een wonde van de boom, veroorzaakt een verrotting en heeft er schuld aan dat de boom sterft.

DE TONDELZWAM OF TRAMETES

DE vorm van het hoedje van de tondelzwam kan men best vergelijken met een klomp. Het is soms 20 cm dik en de breedte kan 40 cm bereiken bij de grootste exemplaren. Het is doorgroeft van grijze of geelbruine ringen. Zoals bij de buisjeszwam is ook het vlees van de tondelzwam kurkachtig, makkelijk breekbbaar. Men vindt deze paddestoel heel het jaar door op dood hout, maar ook op levende bomen zoals op de eik, de populier, de beuk, de wilg en de es. Hij veroorzaakt eveneens een soort van verrotting. De tondelzwam is niet eetbaar. Vroeger gebruikte men deze paddestoel om tondelstokken te maken.

(1) Lees ook Kuifje nummer 25.

DE PARASOLZWAM

DE ORANJEGROENE MELKZWAM EN
RUSSULA LEPIDA

DE TONDELZWAM

DE BUISJESZWAM

DE SATANSBOLEET

HET EEKHOORNTJESBROOD

VIER atleten liepen zo hard ze konden om kampioen van Australië te worden. Op 600 yards van de aankomstlijn kreeg een van hen, Ron Clarke, een inzinking en viel neer. Om niet op Clarke te lopen zag John Landy, die volgde, slechts één uitweg: over hem te springen. Meegeslept door z'n eigen snelheid, liep John nog enkele meters voort, stopte dan en keerde op z'n stappen terug om er zich van te vergewissen dat Ron Clarke niet gewond was. Dit was gelukkig niet het geval. John Landy startte opnieuw en won de loopwedstrijd in 4' 4" 2/10 met een voorsprong van 10 yards op de volgende rivaal. Te Melbourne, waar deze wedstrijd plaats vond, werd de overwinnaar van harte toegeluid en dat niet alleen om zijn prestatie, maar ook omdat hij getoond had wat «sportief zijn» eigenlijk is.

DE KORPORAAL HAD MAAGPIJN

A buifall Aninpor, een korporaal raal van het Iraans leger, kloeg over maagpijn. De dokter opereerde hem en vond in z'n

maag: 12 pennemessen, 24 nagelschaartjes, 4 horlogekettingen, een koffielepel en nog een heleboel andere voorwerpen. Abufall moest plichtig beloven dat spelletje te staken, ofwel z'n helle te zoeken als messensliker in een of ander cirkus.

DE KUIFFE'S FIETS is de beste voor onze SPORTIEVE JONGENS!

Gemetaliseerd blauw spatbord — Speciale kader — Velgen, spatborden en kettinghoofd in durul — 2 UNIVERSAL remmen — Voldedige uitrusting: pop, bel, gereedschapzakje, vaandelstaandertje met KUIFFE'S wimpel.

Dit alles voor slechts 2.250 F.

ALLE SPORTIEVE JONGELUI RIJDEN MET EEN KUIFFE'S FIETS

Het is een exclusiviteit van

AJAX

Wens je nadere inlichtingen, dan stuur je deze bon naar AJAX, Maurice Lemonnierlaan, 175, Brussel.

AJAX BON

ANTWOORD OP DE TEST HEB JE EEN GOED GEHEUGEN?

20 ja: Prachtig! Ik wou dat ik zo'n geheugen had! Wie een goed geheugen heeft, leert makkelijk. Je bent vanzelfsprekend telkens bij de eersten van je klas, waar of niet?

Van 14 tot 19 ja: Heb je een visueel geheugen, onthou je dus goed wat je ziet, of moet je het horen of de tekst opschrijven vooraleer je iets goed onthoudt. Ga dat een keer na. Vergeet niet dat het geheugen moet geoefend worden.

Van 8 tot 13 ja: Tracht iedere dag iets van buiten te leren. Je lessen b.v., en lees ze 's morgens vooraleer je naar de klas gaat nog eens. Met een beetje oefening krijg je een goed geheugen.

Van 1 tot 7 ja: Klaag niet over je slecht geheugen, werk wat meer. Dank zij een voortdurende inspanning en een regelmatige oefening kan je een goed geheugen krijgen.

0 ja: Kan je waarlijk niets onthouden? Schrijf het dan op, noteer alles zorgvuldig en herlees je nota's enkele keren per dag. Het is een uitstekende oefening.

HET MIDDELPUNT

HET middelpunt van de aarde ligt op een diepte van 6.300 km. De diepste mijnschacht ligt op 3,2 km en de diepste boorgat om petroleum op te halen ligt op 6,4 km. De gloeiende massa die door een werkende vulkaan wordt uitgespuugd, komt van een diepte die ongeveer 30 km moet bedragen. De aardkorst, die men best met een stijve malle kan vergelijken, is op sommige plaatsen 60 km dik.

NIEUWS IN

● Om hun beenspieren en de sterkte van hun schop te ontwikkelen, hebben de spelers van de vernaarde Engelse voetbalclub «Arsenal» er iets op gevonden: zij bevestigen een gewicht aan hun schoenen en zijn aldus genoodzaakt voor iedere schop meer spierkracht te ontwikkelen.

● De Russen zijn klaar met de plannen voor een elektrische centrale die de zonneenergie zal benutten en per uur 12.300 KW elektriciteit zou kunnen voortbrengen.

WAARAAN HERKENT MEN HET GENIE?

WAARAAN herkent men eigenlijk «het genie» vroeg een Amerikaans reporter naïefweg aan Salvador Dali. Ken je Salvador Dali? Het is die Spaanse schilder met een snor als een radioantenne, die altijd weer de meest onmogelijke en gekke dingen uithaalt om van zich te doen spreken. Hij geeft b.v. een spreekbeurt aekleed in duikerpak of rijdt met een sneeuwwitte Rolce Royce vol bloemen geladen. En het antwoord van Dali: Om een genie te zijn moet men a) bescheiden zijn, b) Spanjaard zijn, c) Salvador Dali heten.

DE AVONTUREN VAN POLOCHON, DE MODELTRAPPER

Je wilde een vlot maken... Ik heb een veel beter idee... dank zij het GOVERNOR kampeergerief!

GRRRRR!

Goed! Zonder jou waren wij nu reeds lang verdronken! Ik ben dus akkoord. Je hebt mij het leven gered en ik dank je hartelijk...

Bij de eerste beste gelegenheid zal ik je ook redden. Wij blijven vrienden voor altijd!

Dank je! Ik wist wel dat je een goedhartig man bent! Wij zijn dus vrienden...

JA, MAAR OP EEN PUNT VERDRAAG IK GEEN GRATES EN DAT IS OP HET GEBIED VAN HET KAMPEERGERIEF! ZEG MIJ DUS NIET MEER DAT HET JOUWE BETTER IS!

(Wordt voortgezet.)

Vooraf je kampeer- en sportmaterieel, slechts een merk: **GOVERNOR**

ZIJN

HET KORT

● Een Amerikaanse telefoonmaatschappij doet proefnemingen om de telefoonbel, die de mensen gewoonlijk vreselijk zenuwachtig maakt, te vervangen door een aangenaam en vrolijk wijsje.

● Een handelaar in zuivelprodukten wilde absoluut antonien, dat de boter en de melk die hij verkocht van uitstekende kwaliteit zijn en schreef het volgende op zijn winkelruit: « Al onze koeien bevatten chlorophyl ». Of die brave man ook weet wat chlorophyl is?

HET ZOUT DER AARDE

TWINTIG miljoen ton zout haalt men jaarlijks uit de zoutmijnen en daarvan worden er vier miljoen ton gebruikt in de chemische nijverheid. Zout wordt gebruikt om zeep en springstoffen te maken, voor kleuren en vetstoffen, voor het weemaken van water en het harden van staal, voor het smelten van lood, zilver, koper, als meststof en als geneesmiddel. Zonder zout kan een mens niet leven. Eigenaardig is nu dat, wanneer het zeewater té zout wordt het leven er uitsterft. Een voorbeeld: de Rode — of Dode — Zee en het groot zoutmeer in Utah (Ver. Staten). De zoutvoorraad van de aarde schijnt onuitputtelijk. In vroegere tijden, (en ook thans nog in sommige streken van Azië en Afrika) betaalden men met zout.

IN JE GESCHRIFT LEEST MEN JE KARAKTER

RONDE LETTERS

EEN geschrift bestaat uit rechte en uit gebogen lijnen. Ontdek het nu in een geschrift alleen rechte lijnen, is dit een teken van een zekere stijfheid, het betekent een moeilijk karakter.

Mensen met een zacht karakter hebben over het algemeen ronde letters. Zij rondten alle lijnen af, dit betekent dat zij zich in het leven willen aanpassen, dat zij om de hindernissen heen gaan, of

Domineren TEK1.
ontvankelijk TEK2.
vertrouwen TEK3.
wantrouwen TEK4.

dat zij het standpunt van de anderen kunnen begrijpen.

Veel holronde letters naast elkaar zijn afkomstig van een karakter dat wil domineren (fig. 1).

Steekt een geschrift vol holronde letters, dan hebben wij te doen met iemand die zeer hartelijk, zeer gastvrij is, voor de schrijver in kwestie is de regen zo welkom als de zon. Het is het geschrift van een mens met ontvankelijk gemoed (fig. 2).

Ronde letters die open zijn en naar rechts gekerfde, zoals in tekening 3, zijn afkomstig van iemand met een open en mededeelzaam karakter. De ronde letters die gesloten zijn en als het ware gevuld met kleine schermen wijzen op een wantrouwig en gesloten karakter. Het is iemand die zijn hart niet opent, omdat hij de sleutels van het vertrouwen verloren heeft.

WEDSTRIJD VOOR KIKKERS

TE Angels Camp, in Californië, wordt er iedere lente een jaarmarkt gehouden die duizenden kopers en nieuwsgierigen lokt. Weet je wat het hoogtepunt de « treffer » van deze jaarmarkt is? Een wedstrijd voor kikkers! Zolets vind je natuurlijk alleen maar in Amerika. De liefhebbers brengen hun kikkers mee die nu om ter verst en om ter hoogste moeten springen. De kikkers, die te voren werden opgeleid, kregen ook een naam. Zo hoort men b.v. roepen « Old Joe », « Big Boy » en... schrik niet « Aga Khan »!

JE GAAT MET VAKANTIE

maar je wil vanzelfsprekend iedere week KUIFFE lezen wil je je gellerkoosblad omlaag ontvangen, liet dan goed op:

a) Indien je geabonneerd bent: stuur je ons je naam, adres en abonnementsnummer. Daarbij voeg je je volledig vakantiedres, evenals het begin en het einde van je vakantie.

b) Indien je niet geabonneerd bent: stuur je ons eveneens je vakantiedres, je voegt er echter 5 F. in postzegels bij per nummer dat gewenst is, voor het bulletin 10 F.

Je vindt je koutum met alle bijbehoezingen in het

« PALAIS DU JOUET »

Louisaal. 130. (vrageer op de Coudenberg). Brussel. En... vermits je prachtig geslaagd bent voor het examen, vraag je aan je ouders of je als beloning een prachtig stuk speelgoed krijgt, tentoongesteld in dezelfde winkel.

Deze hon geeft recht op een verrassing voor iedere aankoop van ten minste 100 F.

DE KAT EN DE KANARIE

MEVROU Moore van Maryport, in Cumberland, moest inkopen doen en ze zelt tot haar 8-jarig zoonje, Alec, pas goed op want; je weet dat de kat soms op de kool van de kanarie springt. Minneke Poë was die dag bijzonder stout en sprong voortvarend naar de kanarie. Wat deed Alec? Hij sloot de kat in de vogelkooi en liet de vogel vrij rondfladderen. Zo kon hij gerust zijn.

Het weekblad « KUIFFE » — 11^e Jaargang, Lombard Uitgever. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — Uitgever-Directeur: Raymond Leblanc, Isidore Gerardlaan, 9, Brussel. — Heliograf: De Drukkerijen C. Van Cortenberg, 290-292, Van Volkenlaan, Viro-Brunel.

Publiciteit: PUBLI-ART KUIFFE-Holland. Singel 353, Dordrecht. — Tel.: 3653 — Giro 655.380 — Abonnement: 5 fl. per kwartaal.

Buitenland en Belgisch Congo: 10 F. — Nederland: 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFFE KRIJGEN IN HET BUITENLAND: Frankrijk: DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe. Zwitserland: INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne. Kongo: KUIFFE KONGO, P. B. 446, Leopoldstad (B.K.). België: PERODICI VALLARD, Vieille Montelle, 16, Milan. Canada: 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué.).

ABONNEMENT

	Belgie	Buitenland	Belgisch Congo	Canada
3 maanden ...	95,- F.	105,- F.	105,- F.	\$ 2.00
6 maanden ...	180,- F.	205,- F.	205,- F.	\$ 4.00
1 jaar ...	350,- F.	400,- F.	400,- F.	\$ 7.00

Oplage gekontrolleerd door Deven.

DE WIJZE RAAD

Deze vrolijke geschiedenis wordt aangeboden door
DE ALGEMENE SPAAR- EN LIJFRENTKAS

Wolvengracht, 48

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Ikaros, Blake en Mortimer zijn er in geslaagd de tempel, waar Magon vergaderd met de koning van de Barbaren, binnen te dringen. Ook Olrik is daar aanwezig. Onze helden sluiten Magon, Tlalok en Olrik op in een geheime plaats van de tempel...

De Barbaren die buiten de tempel staan zijn vreselijk opgewonden. Zij weten niet wafar gebeurd is en bedreigen de pantserwagens en de phulos, welke door Kafit tot daar geleid werden...

Wij moeten iets doen, Theodos. Wij mogen de kontarkos niet in hun handen laten!

Dat weet ik, Kafit. Maar aan de andere kant kan iedere fusienkomst van onzen twerpe hem totaal worden!

Onze helden die in de tempel zijn, zoeken koortsachtig naar een uitweg...

Kijk eens naar de rpleet tussen die twee blokken.

Ja, maar de opening is te smal!

Het kinderspel!

Ikaros neemt het wapen van Mortimer en richt het naar de aangewezen opening...

Daaraan kunnen wij wel verhelpen. Wij zullen de opening groter maken... zie zo!

Bravo, prins!

Kafit welke de ontploffing hoort, schreeuwt:

Hoor je dat? Men doodt hen... Wij beuken de deur in!

...beukt deze met onweersaanbare kracht in. Zelfs een deel van de muur vliegt aan stukken.

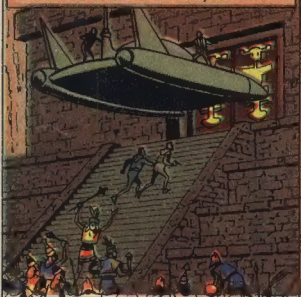

Plotseeling schalt de hoorn van de bewaker van de bergengte...

WEUH!

Een pantserwagen rijdt op, plaatst zich recht voor de deur van de tempel en...

Kafit en Theodor lopen naar buiten en zien dat Ikaros, Blake en Mortimer van het dak springen...

Ze ontsnappen!

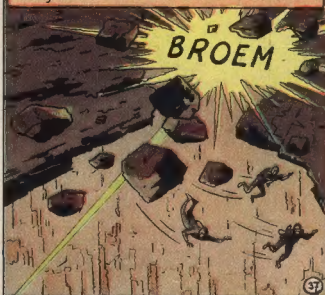
Zemaken van de algemene herrie gebruikom een boog te bereiken...

De tweede wagen richt zijn vreselijke wapen op de vluchtelingen. Er volgt een geweldige ontploffing...

Deze mist echter haar doel. De vuurachtige boog stort met een oorverdovend lawaai in...

Schiet! Schiet er op!